

ALFÖLDI ELLENZÉK

A szentesi függetlenségi és 48-as párt hivatalos lapja.

Megjelenik minden szerdán, pénteken és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 12 kor. — fil. | 1/2 évre 8 kor. — fil.
Félévre 6 kor. — fil. | 1 óra 1 kor. — fil.
Egyes szám ára 10 fillér.
Egyes számok 10 fillérért kaphatók Stark Nándor és Bartha Sándor kereskedésében.

Felélős szerkesztő és kiadótulajdonos:
PINTÉR GYULA
Társszerkesztő:
PANDOVITS DÓME.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized Wellisch-ház hová a lap szellemi részét illető közlemények, hirdetések és előfizetési díjak küldendők.
Hirdetési közlemények jutányosan számíttatnak

Boldog az ország.

Az országos és a vidéki lapokból olvasván az újév napján elhangzott beszédek, szörnyen elbámultam és körültapogattam magamat, hogy ugyan ébren vagyok-e, vagy álmodom?

Mert én eddig azt hittem — és hirdetem is szóval és írásban — hogy: rossz időköt élünk, rossz csillagok jarnak. Az a szomorú sejtélem aggasztott, hogy maholnap kisiklik a föld a lábunk alól, kiesik a szerszám a kezünkbe és nem marad egyebünk, mint a koldusbot és az üres tarisznya.

S íme, az újévi szónoklat örömhirt mondának. Hirdették hangos szóval és ékesen, hogy immár boldog a magyar.

Elkezdve a miniszterelnöktől a legkisebb polgármesterig mindegyik a földi hatalmasság előtt megjelentek az ünnepi ruhába öltözött deputációk és mosolygó ábrázattal szavalták a szikornyás frázisokat, hogy:

— Íme, uram, lásd színed előtt megjeleni aláztatos szolgálóidnak seregét, akik eljöttünk szerencséd kívánni neked azokhoz a fényes sikerekhez, melyeket a nép boldogítására irányzott munkássággal elértél, — Allah növecsse nagyra a szakálladat.

És a főnök ur — akár miniszterelnöknek, akár polgármesternek neveztek — nyájias arccal és kegyesen válaszolá:

— Valóban jól mondjátok hű szolgálaim, hogy sokat tettünk a nép javára és virágzóvá emeltük a közéletet, — de ezeket a nagy sikereket nem csupán én magam értem el, ti is osztoztatok a munkában, legyen tehát részetek a dicsőségben is.

A tánc.

A tánc oly régi eredetű, mint maga az emberiség.

Hogy a paradicsomban még nem táncolt Ádám Évával, az ugyan valószínű, mert alig ért rá erre a nemes sportra, másodsor nem voltak hangszerek, harmadszor a fügefalevelek sem voltak elegendő fényes tolették arra nézve, hogy Éva anyánk abban mutogathatta volna magát és ugyan kinek? Az álatseregeknek?

A régi héberek azonban már ismerték a táncot és minden ünnepies alkalommal táncoltak, annak fényét és jelentőségét emelendők. Ki ne emlékeznék ez alkalommal Heródiásra? Dávid királyra? Ez utóbbinak nem egyszer fájlhatott a feje a szabóköntök miatt, mert hát Dávid királynak sok felesége volt és sokat táncoltak fényes udvarában; a hol pedig az asszonyok sokat táncoltak: ott tudvalevőleg sok a szabóköntök is.

Az ó-emberek, hasonlóan a vad zulu-kaferek, szíoux indiánok és betsuánok törzseihez tartozók szintén gyakorolták a táncot; ha harcba indultak, vagy onnét visszatértek, ha drága halottat temettek, ha ellenségeik holttestemét elégették, vagy felölték: táncra kerekedtek.

A római asszonyok rózsákkal és ibolyákkal, gyöngyvirág és mirthuszal díszít-

A többi között akadt olyan bátor szónok is, aki szilaj buzgóságában azt a nagy mondást is megkockáztatta, hogy mi a nagy boldogságunkat és pompás egészségünket a németnek köszönhetjük, aki olyan nekünk, mint a dusvéru embernek a pióca. Esztelenség volna tehát a német pióccát ledobni a testünkről, mert akkor a saját zsirunkba foladnánk bele.

No, ha a szónokok így beszélnek, — gondoltam magamban — akkor talán még sincs olyan rossz világ, mint ahogy én látom. Megnézem különben, hogy mit mondanak a számok? Mert az emberek nagyíthatnak, ferdíthetnek; de a számok nem szoktak hazudni, azok a valóságot beszélnek.

Megnéztem tehát a telekkönyvi hivatal statisztikáját. Husz év óta minden esztendőben figyelemmel kísérem a telekkönyv évi kimutatásait s mindig szomorúan láttam, hogy az ingatlan birtokokon az új teher rendszerint több, mint a kitáblázott teher; ami azt jelenti, hogy a magyar nép s különösen a kisbirtokos osztály minden évben jobban belebonyolódik az adósságok hínárjába.

Nos, az idén az a szokatlan és örövendetes meglepetés ért, hogy a szentesi telekkönyvi hatóság kimutatása szerint a múlt évben egy negyed millió koronával kevesebb az új teher, mint a kitáblázás; e szerint tehát nemhogy szaporodott volna, hanem egynegyed millióval fogyott a nép adóssága.

Lám, lám — mondom —örvendezve — még sem olyan fekete lát az ördög, mint amilyennek festjük. Ugy látszik, csak mi — ellenzékiek — vagyunk az éhhetetlen emberek, akik jajgatunk és panaszkodunk, holott a nagy közönség

ették fel öltönyeiket, midőn tánczra kerekedtek, melyben nagy virtuozításra vitték; híresek voltak a bachanáliák, a saturnáliák, melyekben a csapongó jókedv a legszilajabb tánczokban nyert kifejezést.

És ki ne ösmerné a görögök tánczedvét! A mikor most is gyönyörködünk a görög művészet hagyományos szépségiben; az a nemzet, mely nagy volt törvényei bölcsessége, erős vitézsége és hatalmas erkölcsi szilárdsága folytán, nagy volt művésze végett is. A görögök épp oly jelesek voltak a testedző játékok gyakorlatában, a fegyvertánczokban, az olympusi játékokban, mint a tánczban; náluk a táncz kifejezője volt minden testi gráciának, minden finomult ügyességnek; náluk plasztikai fokmérője volt a szellemi képzettségnek: az emberi szervek beszélő organuma.

A táncz a középkorban épp oly szerepet visz, mint az ókorban. A magyarok ősei a hunnok, az avarok és később a honfoglaló Árpádok utódai mind mind hódoltak a tánczban: a jókedv ezen tolmácsának; a primitív zeneszó mellett a táncz is primitív; de kifejezője a kedélyhangulatnak.

Atilla és Árpád udvaraiban a krónikások tánczoltatták az udvarnagyk leányait; kecses tánczokkal gyönyörködtettek azok, a gazdag lakomák alkalmával s tórokat használva fei csábos művészetök bemutatására. És nemcsak mulatságok alkalmával

már halad a boldogulás felé, az adóssá-gokból való kibontakozás útján. Ezután tehát már nekünk is tozsaszínü szemüvegen kell nézni a világot.

Am a kétség és a gyanu mégis addig sugdosott a fülemben, hogy egy kicsit jobban beletekintettem a dolog mélyébe. S uram fia, arról győződtem meg, hogy a mérlegben az a negyedmillió előny csak látszólagos, mert onnét származik, hogy a Károlyi grófok birtokáról tavaly kitábláztak egy millió korona terhet. A szomorú valóság e szerint az, hogy a nép, vagyis a kisbirtokos osztály betáblázott adóssága nálunk a múlt évben megint szaporodott háromnegyed millió koronával.

Az ördög tehát mégis csak fekete, s az a sok panasz és keserü foljajdulás, amit mi hangoztatunk, teljesen alapos. Az újévi szónokok nagy dicsekedése pedig csak füst és pára, mely mindössze arra alkalmas, hogy elvakítsa a hiszékenyek és gyöngelátásuak szemét.

Hasztalan hirdetik tehát a hivatalos próféták, hogy itt az Eldorádó és dicsértessék a német, aki szipolyozza a vérünket.

Erre a boldog országra és népre — jó magyarom — ma inkább ráillik, mint bármikor, a régi kesergő nótá:

A kenyered száraz,
A pokróczod vizes.
Csitt: hallgass és — fizess.*

Interpellációk a képviselőházban. Ujabbán két interpellációra került anyag a napi események közül s az interpellációkat már be is jegyezték a Ház elnökségénél. Az egyik Bosznia és Hercegovina anektálásáról, a másik a csendőri kintásokról szól.

gyönyörködtek az emberek a tánczművészet szépségeiben, hanem rituális eszményi fogalmak kifejezése végett is. Ki ne ismerné a tánczólo dervisek ajtatokodását, a kik tánczaik által vallási rajongásuknak kifejezést adva, a Mindenható teremtetnek a táncban akarják lelkük hódolatát bemutatni.

Avagy a hindu bajaderek tündérszép tánczait ki ne ismerné el a tánczművészet költészetének? A hindu, midőn bálványainak áldoz, a bajaderek tánczai által gondolja lelkének legszebb érzéseit Brahma és Visnu zsámolyához juttatni.

Lám, a táncz a civilizált ember előtt is ép oly becses, ép oly kedves és ép annyira befogadott eszelemény, mint a hajdani kor civilizálatlan népeinél. Csakhogy ma már a tánczok válfajokra oszlanak; a vérmérséklet szedi azokat mintegy hangjegyekbe; mert mint a német az egyforma dreischnittet órákon át meg nem unja, a magyar az ő szilaj csárdását tánczváltoztatban lejt, míg az oláh és szerb az ő egyszerű kolojával és körtánczával ugyanaz marad, a tüzes lengyel nagy mazurja kifejezésteljes és lovagias szépségű.

És így tovább. Nem folytatjuk, nem tartjuk szükségesnek tovább bizonyítani, hogy a táncz ma is a fiatalság egyik legszébb, legkifejezőbb szórakozása; a táncz nemcsak a test edzése, hanem annak ruganyossága céljából is ép oly szükséges

Nesze semmi, fogd meg jól.

Az adóreform.

Ahány pénzügyminisztere csak volt az újabbkori magyar államnak, mind elismerte, hogy az adórendszer botránnyosan rossz és tarthatatlan. Elismerte, mert hiszen a csillagot mégis bajos dolog letagadni az égről. Mind megígerte, hogy segít a bajon. És egyetlen egy sem tartotta meg a szavát, bölcsen úgy vélekedvén, hogy: „igérd meg, ne tedd meg, hisz nem szegényít az meg.”

Lukács László, a mostani pénzügyminiszter azonban azzal fenyegetőzik, hogy ő csakugyan megcsinálja a rendszerváltozást; és mi — őszintén szólva — rettegünk a danaiusi ajándéktól; mert ismervén a kegyelmes ur kormányzási elveit — szentül meg vagyunk győződve, hogy az ígért reform olyan lesz, hogy a mit eddig a jobb zsebünkben fizettünk, azt ezután a bál zsebünkben szedi ki a végrehajtó. De fizetni mindenesetre azok fizetnek a jövőben is, a kik eddig viselték a közterheket; ellenben a pénzkirályok és nagy tőkésék vállalai, a melyek eddig csak a saját pénzeszacskóik sulya alatt görnyedeztek — az adóviselés terheitől szüzen maradnak ezután is.

Hasztalan beszél nekünk a miniszter ur a kereseti adók igazságosabb kirovására, hasztalan hinti a port a szemünkbe a földadó reform ígértetésével; mind nem ér az semmit, ha vonakodik hozzányulni az egyetlen gyógyító szerhez: a fokozatos adó behozatalához és az ugynevezett létminimum adómentességének kimondásához.

Az igazság ugyanis az, hogy akinek több vagyona van, az viselje a terheknek nagyobb részét. Mert a kinek például tízezer forint évi jövedelme van, az meg se érzi, ha kétezer forint adót fizet; még mindig marad neki nyolcezer forintja, a melyből gondtalanul, sőt urasan megél. Ellenben a kinek csak ezer forint a jövedelme, az már nélkülözni lenne kénytelen, ha az állam 200 ftt adót sarczol be rajta.

Ami pedig a létminimum adómentességét illeti, az tudvalevőleg abban áll, hogy bizonyos összegig, a mely az életfenntartásra szükséges, például 500—600 forint jövedel

ig ne fizessen senki sem adót. Mert ha ebből a csekélységből egy forintot elvesz is az állam, azzal már az illető polgár szájából veszi ki a falatot és a testéről huzza le a ruhát, ami a legnagyobb embertelenség, különösen az olyan államban, mint a miénk, ahol a nagy töke urai ugyszólván adófizetés nélkül élvezik a gazdagságnak minden előnyét: a kényelmet, a fényt, a hatalmat és a dicsőséget; míg a földhöz ragadt szegény ember, a fogyasztási adók révén, a közterhek oroszlánrészét viselné még akkor is, ha az egyenes adó fizetése alól teljesen felmentenék is.

Ismételjük tehát, hogy nincs mit ményleni az ígért adóreformtól, mert csak az lenne az igazi segítség, ha a fogyasztási adók leszállítása mellett behoznák a fokozatos adót, kapcsolatban a létminimum adómentességével.

Ezek nélkül a pénzügyminiszter foltozgatása csak „nesze semmi, fogd meg jól.”

Persze, mi ezt itt hasztalan beszéljük és hiába jajgatunk, a mi gyöngye szavunk nem hallatszik el a budavári palotába.

Am a tisztelt város és vármegye megtehetné — s ha csak egy parányit a szívén viseli a nép érdekeit, meg is kell tennie — hogy szavát fölemelje a kormány és a törvényhozás előtt s az említett eszméket a lelkükre kösse a hatalom kezelőinek és a honatyáknak egyaránt.

Különösen az ellenzéki bizottsági tagoktól várjuk ebben a kezdeményezést; a kik ha szám szerint gyöngék is, de annál nagyobb ereje van az igazságnak és a jogos néperdeknek, a melynek buzgó képviselése hivatásukat és szent kötelességüket képezi.

Felhívás

a szentesi függetlenségi és 48-as párt t. tagjaihoz!

Amint már volt szerencsénk a t. elvtársnak tudomására hozni, lapomat a városukban levő és pártunkhoz tartozó összes függetlenségi és 48-as körök a párt hivatalos lapjának nyilvánították.

Mint ahogy a multban két táborra szakadt párt — névszerint a Molnárpárt és a volt Méreypárt — a napokban újból egyesült s ma már ismét egy zászló alatt harcol, amint tényleg közös erővel és egyesülten küzdött már az október 27-iki választásnál is, — annál fogva joggal elmondhatom, hogy a pártlap kérdésében hozott határozatban csekély személyem iránt az egész függetlenségi és 48-as párt osztatlan bizalma nyilvánult meg.

Tudomásomra jutott ugyan, hogy egy — nemely emberből álló — kis töredék a párthatározattal szembe szállva, agitációt indított lapom ellen s az elvtársakat lapom támogatásáról lebeszélmi iparkodik, — meg vagyok azonban győződve, hogy a pártunkhoz tartozó olvasó közönség előtt nagyobb sulylyal és értékkel bír a pártvezetőség szava, mint a párttűk bujtogatása.

Támaszkodva tehát a párt óriási többségének és a pártvezetőségnek megtisztelő bizalmára, ismételten fölkerem a t. elvtársakat, hogy lapomat, mint a Csongrád megyei Ellenzék elismert utódját! a párt hivatalos lapját pártfogolni, előfizetésekkel és hirdetések beküldésével támogatni sziveskedjenek.

Tájékoztatom bejelentem, hogy **vasárnapról fogva lapom hetenkint háromszor és pedig: vasárnap, szerdán és pénteken fog megjelenni, s február 1-től kezdve politikai lappá lesz.**

Bejelentem továbbá, hogy a szerkesztésre ezután még nagyobb gondot fordítok, mint eddig. Nevezetesen a **tárcarovatot** állandósítom és gondoskodni fogok **regény közléséről** is. Közölni fogom továbbá a **budapesti gabonaárakat** és a szentesi **anyakönyv** adatait. Nem különben élénkebbé teszem a **hirrovatot** és — különösen a jövő hónaptól kezdve állandóan közlöm az **országgyűlési tudósításokat** és a napiéletben fölmerülő **politikai és társadalmi** eseményeket.

Egyáltalában mindent elkövetek arra, hogy a közönség bizalmát és támogatását kiérdemeljem azzal, hogy teljesen a kor színvonalán álló, minden jogos igényt kielégítő, elvekben tántoríthatatlan, hangban és modorban tisztességes, de egyszersmind szókimondó lapot adjak olvasóim kezébe.

Szentes, 1902. január 7.

PINTÉR GYULA.

az „ALFÖLDI ELLENZÉK” felelős szerkesztője.

Ujdonságok.

— **A Sebessi-féle kör feloszlása.**

A Sebessi-féle vendéglőben levő függetlenségi 48-as kör, a mult vasárnap tartott közgyűlésében — mint előrelátható volt — elhatározta feloszlását s a tagok, háromnak kivételével, a kik közül az egyik érdemes elvtársunk egyelőre visszavonul a politikai élettől, a másik kettő pedig a Kossuth-kör csábitásának hatása alatt áll — visszatérnek az első 48-as körbe. Az erre vonatkozó aláírási ív most körözés alatt áll és a napokban fog benyújtatni az első 48-as kör elnökségéhez. Mint örömmel halljuk, azok az elzártaink is, akik másfél évvel ezelőtt szintén kiléptek ugyan az első 48-as körből, de nem lettek tagjai a Sebessi-féle körnek, most már újból visszatérnek a régi várba.

— **Szerkesztő-változás.** Az „Egyetértés” szerkesztésétől az eddigi felelős szerkesztő, Dienes Márton visszalépett. Helyét Hoitsy Pál foglalja el, Eötvös Károly országgyűlési képviselő pedig a főszerkesztői teendőket fogja végezni. A szerkesztőség kötelékéből Dienes Mártonon kívül még öten kiléptek.

Tisztújító szék. Magán értesülés szerint a vármegye alispánja a Győri Antal lemondásával megüresedett főjegyzői, valamint a jobban József rendőrhadnagygyá történt megválasztásával megüresedett rendőrfogalmazói állás betöltése végett, f. hó 13-ra tisztújító székre hívja össze a városi képviselő testületet, azzal, hogy ugyanakkor fog betölteni az esetleg szintén megüresedett közigazgatási jegyzői állás is. A pályázati kérvények f. hó 12-ig adhatók be. Nem hagyhatjuk szó nélkül ezt az eljárást azért, mert merőben ellenkezik az eddig követett helyes gyakorlattal. A városi képviselő testületnek ugyanis még tudomása sincs arról, hogy Győri Antal lemondott s az alispán mégis nemcsak pályázatot hirdetett, hanem ki is tűzte a választást, holott nem lehet tudni, hogy képviselőtestület nem kívánta volna-e a választást elhalasztani az általános tisztújításig, a mint tette ezt például a szintén megüresedett árvaszéki ülnöki állásra nézve. És a pályázatra is oly rövid időt hagyott az alispán, hogy az érdekeltek jóformán tudomást sem vehetnek róla; annál kevésbbé, mert hiszen a felhivatalos lapot — a melyet a pályázati hirdetmények közlésére egyedül alkalmasnak vél a

vármegye — csak nagyon szűk körben olvassák, a közönség pedig csak hírből ismeri. Nem szeretnénk ugyan félreérteni, azért megjegyezzük, hogy nekünk semmi kifogásunk nincs azok ellen a jelöltek ellen, akiknek érdekében ez a gőzerővel való gyorsaság kifejtett. Ezáltal tehát megnyugsunk a dologban, de a választási jog megőrzése érdekében szükségesnek tartjuk, hogy ez a mostani eljárás — mely nagyon közel áll a kinevezési rendszerhez — a jövőre precedensül ne szolgáljon, hanem tartsuk fenn a régi gyakorlatot, mely módot és időt adott a pályázatra is az érdekelteknek, de egyszersmind módot és időt adott a képviselő testületnek is, hogy elhatározását kellően megfontolja és a választásra nézve előzetesen megállapodjék.

— **Titott szerelem.** Salánki Veron nevű szegvári leányzót, aki pénzért és titokban szokta árulni a csókot, s akiknek e miatt már máskor is meggyűlt a baja a hatósággal, hétfőn éjjel hasonló turpisságon kapta a rendőrség. Letartóztatták és megindították ellene a kihágási eljárást.

— **Megkövesedett erdő.** A tripoliszi nagy pusztaságra ötven év óta nem bátorkodott idegen utazó. Dabson Eduard angol tudós a múlt év március havában indult a sivatag tanulmányozására. Az expedíció tagjai arabs fogságba estek. Kiszabadulásuk után Murzuk felé utaztak. Két óra hosszáig mentek egy megkövesedett erdőn. A csodás természeti tünemény is arra mutat, hogy a sahara valaha tengerfenék volt.

— **Uj tanár.** A szentesi állami főgimnáziumnál, a boldogult Pólya Ferencz halálával megüresedett tanszékre a vallás és közoktatási miniszter Fülöp Károly okleveles tanárt nevezte ki. Ugyanakkor Molecz Béla ideiglenesen alkalmazott tanárt állásában végleg megerősítette.

— **Szinészet.** Halassy Béla színigazgató kibocsátotta immár előleges színi jelentését, amely szerint operett, népszínmű, dráma és vígjáték műfajokra szervezett, 27 tagból és 7 tagú zenekarból álló társulattal, f. hó 11-én kezd meg működését a szentesi színházban. Bérletek gyűjtésével a társulat titkára van megbízva. A bérlet 20 előadásra fog nyitni.

— **Gyujtogatási kísérlet.** Régen gyanítja a szentesi — és nem alaptalanul, hogy a mostanában a szokottnál sűrűbben ismétlődő tüzeseteket valami gyujtogató kéz idézi elő. Erre vall a tény is, hogy a múlt csütörtökön özv. Macskássy Sámuelné 3-ik tizedbeli nádteteji házat, petróleumba áztattott kukoricza csutkával föl akarták gyujtani. A kanóc azonban, melynek a csóvát lángra kellett volna lobbantania, elaludt és így nem ütött ki a veszedelem. A csóva még most is ott van Macskássy-nál, de a rendőrség — melynek a nyomozást meg kellett volna indítania — még máig se mozdult meg.

— **Leányrablás.** Szerelmes szerb legények, ha szép szerével el nem nyerhetik szívük választottját, éppenséggel nem epeszlik magukat hiábavaló keserűséggel. Kocsira, lóra kapnak és alkalmas pillanatban kérdés nélkül elragadják az ő nekik tetsző virágszálat. Így tett Drásity Pál vilovai legény, a szép alsókövili Milonov Sztánával. Mikor a leány a kocsiiban sikoltani kezdett, Drásity pisztolyt szegzett rája s az így megfélemlített leányt hazavitte a falujába. Az elrabolt leányt atyja másnap csendőrokkal vitette haza, a szerelmes legényt feljelentette a bíróságnál.

— **Rulett-bank a fővárosban.** Krecsányi Kálmán detektívönök vezetésével a rendőrség egy rulettet játszó társaságot lepett meg Grosshändler Sámuel magánzó lakásán. Grosshändler állandó szerencsejáték bankot tartott két lakásán is, ahova előkelő állású emberek jártak. A rulett-játékban a legkisebb tét 1 korona, a legnagyobb 150 korona volt. A meglepett játékosok a játék felszerelését elrejtették, de Krecsányi megtalálta és lefoglalta. A játékosokat igazolás után szabadon eresztették, de úgy a bank tu-

lajdonosa, mint a játékosok ellen megindították a vizsgálatot.

— **Krüger otthona.** Krüger elnöknek — mint Amszterdamból jelentik — új otthonot rendeztek be. »Oranjelust« a neve az elnök új otthonának. Köröskörül tulipánok virágnak, amelyek Transzvál zászlaját jelképezik. Az elnök lakosztálya egy szobából, hálószobából s étkezőből áll. A szalon XV. Lajos korabeli stílusban van bebutorozva; a dífából készült butorok zöld posztóval vannak bevonva s fehér lilomokkal diszítve. A függönyök is zöld szövetből valók. A hálószoba butorai tölgyfából vannak készítve, legszebb része lakosztályának az étkező, melynek tölgyfabutorai pompás faragványokkal vannak diszítve. A szőnyegetek Szmirnából hozták. A ház többi részét a személyzet foglalja el. Az elnök lakása mellett van Eloff háza is s dr. Leyds is bérelt magának itt épületet, úgy hogy most egész kis burkolóina van együtt.

— **Gyufamérget ivott.** Spanyol Katalin baracskai (Bácska) születésű cselédleány, aki legutóbb Bokor cseléd-szerzőnél volt alkalmazva, az este tíz órakor tetemes mennyiségű gyufaoldatot ivott. Jajgatására a házbeli orvosok hívtak, aki a kórházba szállította. Ahol dr. Russ kórházi orvos gyomormosást végzett rajta. A szerencsétlen leányzó azt vallja, hogy szerelmi csalódás miatt akart meghalni. A falujabeli legénye más lányval gyűrűzte el magát.

— **Negyvennyolcas honvédek sorsa.** Öreg ember, negyvennyolcas honvéd járt szerkesztőségünkben, nagy, keserves panaszzal. Azt fájlalta a jó öreg, hogy bajtársai, a volt negyvennyolcas honvédek nyomorognak. Míg a társadalom mindenféle nyomorban levő tagjaira gondolt, különösen karácsony és újév táján, addig a névtelen félistenekre nem gondolt senki. Az ő ünnepeik a legsomorubbak voltak. Kapnak ugyan nyugdíjat, de az oly kevés, hogy éppen az éhenhalásra elég. Közembereknek havonként hat korona, tizedeseknek nyolc korona nyugdíj jár s ez különösen most, téli idején, borzasztó kevés. Ajánljuk az öreg honvéd panaszt mindazok figyelmébe akik az elaggott hősök érdekében tehetnek valamit.

— **Milán király siremléke.** Királyunk lovagias kegyeletérzésének újabb fényes tanujelét jegyezhetjük fel abbéli nemes tényében, hogy nem elégedett meg néhai nő szövetségese, Milán szerb király fényes eltemetésével, hanem saját költségén még siremléket is emeltet neki. Művészi kivitelű siremléket rendelt meg ő felsége egy zágrábi műintézetben, mely Bollé műszaki tanácsos tervei szerint már el is készült. A siremlék immár készen is van s Krusedolba érkezett. Magassága 3 m. 60 cm. Felső része fehér márványból készült, melybe Szerbia címere van vésvé. Középső részében van egy fekete márványlap, mely két vörös márvány oszlopon nyugszik. A márványlapon e felirat van: »Milán, Szerbia királya, szül. 1854. évi augusztus hó 10-én. Elhunyt 1901. évi január 29-én.« A siremlék ünnepélyes beszentelése a szerb egyházi évi gyászmisével február hó 8-án leendő a krusedolai (Szerém.) szerb zárda templomában.

— **Kossuth hintója.** Érdekes történelmi ereklyére bukkantak Balázsfalván. Hónapok előtt ugyanis az érseki udvarba hívták Lukács József kocsi-gyártót javítani. Az öreg kocsis egy ócska színben megmutatta neki azt a hintót, amely egykor a Kossuth Lajosé volt. Lukács nem akart hitelt adni az állításnak s öreg emberektől, meg a kocsiától tudakozódott afelől, hogy csakugyan Kossuth Lajos diszhintója volt-e a kocsi.

Az emberek mind megerősítették ezt az állítást s elmondták, hogy régebben, a szabadságharc után a balázsfalvi püspökök használták ezt a diszhintót. Lukács erre, szegény ember létere, nyolcvan koronát ajándékozott meg a kocsiért, de ajánlatára mindeztideig nem kapott választ; ő több magyar urat vezetett be a színbe a kocsi megtekintésére, amelynek szövetéből mindenki vitt magával egy darabkát emlékül. Lukács ezután lement Nagy-Enyedre, s ott is elmondta a rozoga hintóról, hogy az ereklye Kossuth Lajostól való. Hogy jó hazafi és igaz járatban van, erre nézve felmutatta 1891-ben Kossuth Lajostól kapott táviratát, mely így szól: »Aldást kívánok születésnapom évfordulójához, köszönöm. Aldás lesz, ha utolsó lesz; az lesz, remélem. Kossuth.« A megyénél írásba vették, amit a kocsis mondott, de még eddig semmi intézkedés se történt a kocsi megszerzése iránt. A hintó szijakon nyugszik, mint általában a régi kocsi, hátsó kerekei igen magasak, míg az első alig félakkorak. A két ajtón medvét ábrázoló aimer van festve, amelyről Lukács azt hiszi, hogy később valamelyik püspök festette rá. Bizonyára élnek még olyanok, akik tudni fogják, hogy tényleg ilyen külsejű volt-e Kossuth diszhintója s ha igen, akkor mielőbb meg kellene szerezni a Kossuth-muzeum számára.

Legujabb.

Molnár Antal utóda.

Szamosújvári tudósítónktávirotozza hogy alig temették el Molnár Antal képviselőt, máris új jelöltről rebesgetnek a kerületben. Az ottani szabadelvű párt tekintélyes része Gajári Ödönnek akarja felajánlani a jelöltséget, más része pedig helybeli jelölt mellett foglalt állást.

Az abrudbányai választás.

Abrudbányáról táviratozza tudósítónk: Gróf Tisza Istvánt a szabadelvű párt nevében az elnök üdvözölte, mint atyja ezreinek letéteményesét, abbéli reményének adván kifejezést, hogy Tisza Kálmánt nemsokára körükben fogják üdvözölhetni. Ez azonban aligha fog megtörténni, mert Barabás Ábel pártja napról-napra erősödik és a tréfából még komoly valóság lehet. Az állami tisztviselők hallani sem akarnak Tisza Kálmánról.

Főispán változások.

Fővárosi tudósítónk jelenti, hogy legközelebb még két főispán fog megválni állásától. Schmausz Endre szabadelvű főispán, akit a belügyminiszteriumba neveznek ki tanácsosnak, Rónay Jenő torontáli főispán, akit Kaffka László tiszogatótt ki Torontálból.

Az egyetemi kör csődje.

ki több nőtanítót, de ha tanítónői állás megüresedik, akkor is férfitanítókat alkalmaz, míg csak az egyensúly helyre nem áll.

Belgrádi botrány.

egy bécsi hírlapíró zsarolási kísérlete.

Saját külön tudósítónktól, aki a minap »Rémuralom Boszniában« című cikket is írta, ma a következő cikket küldte lapunknak:

Igen érdekes affér játszódott le csütörtökön Belgrádban. A Bécsben megjelenő Information című hírlap szerkesztője Groff ur a szerb fővárosba ment és nagyképszerűsű arroganciával azt követelte a jelenlegi szerb kormányelnöktől, dr. Vujics Mihálytól, hogy német nyelven megjelenő, de szláv érdekeket szolgáló lapjának évi szubvenciót adjon —

neki pedig szerb rendjelet eszközöl-
jön ki a szerb királynál.

Midőn dr. Vujics Mihály kormány-
elnök, aki valóban európai látókörű nagy
műveltségű ember, udvariasan bár, de
hidegen visszautasította a toladó német
sógort, ez ebbeli dühében megfordítva a
köpönyeget, Szerbia és jelenlegi kormá-
nya ellen a legélesebb modorban kelt
ki — jóllehet eddig mindkettő iránt a
legbizalmasabb irókatott. A szerb kormá-
ny félhivatalos lapja a »Dvenik«
megsokalva ezt a német impertinentiát,
a **chéf redacteur** urat és nyilvános-
ságra hozta a fenti tényállást. Erre az-
után ez kezdett dühöngeni s nyílt leve-
leket intézett lapjában dr. Vujics Mihály
a miniszterelnökhöz és dr. Milovanovic
György közgazdasági miniszterhez, sze-
mőkre lobbantván, hogy halátlanak,
mert ők az ő lapját sokszor igénybe
vették, maguk irtak bele cikkeket vagy
azokat inspirálták abban a kritikus idő-
ben, midőn ők a Milán király ellen ter-
vezett, de sikertelen merénylet után
Bécsben önkényes száműzetésben éltek.

Tagadta azt, hogy Belgrádban sub-
venció és rendjel kieszközölésért járt
volna s kijelenti, hogy lapja valamint ed-
dig, ugyezentul is a szláv jogos törek-
vés és érdekek német nyelvű közlönye
marad. Erre aztán megnyilatkozott maga
a két fentnevezett miniszter, kijelentvén,
hogy ők az »Information« hirlapnak mun-
katársai nem voltak, annak cikkei nem
inspirálták és csakis annyi igaz, hogy
Groff ur őket Bécsben létük alatt több-
ször meginterviewolta a szerbiai ügyek
állapota felől. Ami pedig Groff urnak
abbi dicsekvését illeti, hogy az ő német
lapjában szláv érdekeket szolgál, erre
vonakozólag kijelentik, hogy az ő szláv-
barát politikai nézetei semmiképp sem
egyeznek meg az ő nézetükkel és —
Szerbia érdekeivel, — vagyis nem kér-
nek az ő támogatásukból.

Ily uton tehát a két szerb államférfi
rövidesen kiadta az utlevelet a toladó
és szemtelen osztrák zurnalisztikának.
Erről az esetről sokat beszélnek Belgrád-
ban — s jól mulattak rajta. Valóban jel-
lemző a bécsi sajtó egy részére, amely
még mindig abban a tévhitben ringató-
zik, hogy Szerbiában oly orientális szín-
vonalon álló miniszterek vannak, a kik
különös szerencsének tartják, ha előttük
megjelen egy kétes értékű német zsur-
nál szerkesztője és felajánlja még kéte-
sebb értékű szolgálatait. Ez jó lecke vol-
na bécsi sajtó egy részének, mely az
aranyborjút annyira imádja — s annak
szolgál, aki jobban fizet.

Pillanatnyi felvétel.

Andor szenvedélyes fényképező volt és e
hajlama megmaradt akkor is, midőn városunk
egyik ismert szép leánya, a házasság hálójába
kacszórgatta.

Még szíve nem ismerte a szerelemnek
boldog pillanatait gyakorta láthattuk őt künn,
valahol messze a szabad ég alatt, hol fényké-
pező apparátusával a természet egy-egy bájos
részletét akarta megörökíteni. Suttogó fűzfák
virágoktól ékes mezők, nádasokkal benőtt ingo-
ványok mind oda kerültek az ő lemezeire és
hivatalos órái után, legtöbb időt töltött a »Ka-
mara obscurában.«

Mariska, ki a névcsváritás századában
Ricsi névre hallgatott, olyan gyöngéd volt férje
iránt és annyira magának követelte annak
minden szabad idejét, hogy Andor fényképező

készülékének csak odabaza akadt dolga, midőn
az asszonyka vállfűzében, vagy kaczer csipke-
ingjében követelte a felvételt, hogy majd a ha-
nyatlás korában, képekkel igazolhassa, ifjuságá-
nak gömbölyű bájait.

Pár hónap múlva Ricsi szerelme leszállt
a fagypontra és ő is azon közönyös feleségek
sorába csatlakozott, kik csak a látszat okáért
maradnak férjikkal egy földél alatt, hogy bán-
talmazások esetén paizsul használhassák azt a
nevet, melyet kínálkozó kalandok esetén meg-
fontolás nélkül tesznek neveltségessé.

Ricsi rem volt az, kibe alaptalul leh-
tett kételkedni, ő is jukker-asszony módjára
akart élni, ki viruló üdőségével realisan hasz-
nálja az élet tovaröppentő óráit.

Egy napon, midőn szarvasbőr keztyűben
rázta ki a portörülket, feltekintett a szemben
levő emeletes ház egyik ablakára, melynél reg-
geli pongyolában egy nyulánk alak állott, ba-
juszakötőjével babrálva, hogy a kellő világosság
mellett rendezve felkösse csábitásának eme biz-
tos eszközét.

— Vajjon ki lehet ez a hiu ember. — Ki
kell lennem. A fekete bajuszáról meg fogom
ismerni — gondolta Ricsi — folyton az ablak
közeliében levő butordarabokat törülgetve és
gyakorta rázta a már portalan törülőt.

Ab! Nem is civil? Milyen előnyösen simul
magas természetéhez a huszár uniformis — mondta
magában, mikor a délcég katonát a kapun ki-
jőnni látta. Csak a csillagját is kivehetném, —
különböztetve hadnagy vagy főhadnagy — mind a
kettő fiatal rangbeli s bizonytal több tüzzel
rendelkezik, mint az én maffia férjcském, akit
legjobban érdekel a pipa, dohány meg a politika
de ez utóbihoz azért nem tudna egy okos szót
sem szólni. A nyilvános szónoklatok helyett
sokkal inkább szeretem a titkos szerelmi sutto-
gást, holdvilágnál sötétben vagy napsugáron át
hol szóltalan bokrok és plétykák nem ismerő
madarak diskrétan elhallgatják a boldogtalanok-
nak, édes ballépéseit. A huszár főhadnagynak igen
megtetszett a vis ő vis asszonyka s nemsokára
a helyilap a következő kis hirdetést:

Kérem azon bájos szőke hölgyet, ki teg-
nap 8 és 9 óra között a portörülőt rázta ki az
az ablak, velem tudatni, hogy közelebbi is-
meretség lehetséges-e?
Czim.

„Nem bánja meg“

Poste restante.

Az asszonykának gyorsan szemébe öltött,
e hirdetés és azonnal kész volt a válaszsál.

„Holnap három és négy óra között az Er-
zsébet ligetben várni fogom.“

Ricsi e napon nyugodtan távozott hazul-
ról látva, hogy férjének egész halmaz írásbeli
teendője van, mit haladéktalanul el kell végez-
nie.

Andor azonban felesége távozása után,
kedvelt kapott szinte a szép napos időt élvezni
és a régen pihent fényképező készüléket magá-
hoz véve elindult sétára.

Makkos erdőnk részletét már sokszor le-
vettem, legjobb lesz az Erzsébet ligetbe menni
ahol egy-egy fenyőesort szeretnék megörök-
kíteni.

Gondolataiba mélyedve haladt az Erzsébet
liget egyik félre eső útján és éppen egy ked-
vező kis fenyőfára irányította gépjét — midőn
egy fölötté meglepő kép tárult szeméi elé. A
galyak mögöl, egy padhoz látott, amelyen fele-
sége ült szorcs közé'égben a főhadnaggyal
Dühében csaknem felordított s aztán össze-
szedve magát kellő világításban leste a legked-
vezőbb alkalmat, hogy gépével megboszulhassa
magát, e turbékoló gerlepáron. A főhadnagy
vallomásaiban felhevülve magához ölelte az
asszonykát — s e pillanatban Andor gépében
leesett a lemez.

Másnap reggel már mint kidolgozott fény-
képben gyönyörködött a férj, borítékba tettel
huszár főhadnagy által átkaolt feleségét és a
következő sorokat mellékelve a felesége által
elküldte az anyosához:
Édes Mama!

Vegye a kedves leányát; orczára, krlap-
jára, ernyőjére ráismerhet, minden az övé, még
ez az uniformis is melyhez ilyen szerelemmel
simult verőfényes délután. Sózsa most az ő nya-
kába, hadd tudja meg, hogy a barátságban ta-
lálható a legsötétebb »Kamara obscura.«

Jarome.

Nyoma tott Gönczljózsef gőzerejű könyvnyomdájában.

!! 70 korona !!

egy gyönyörű zárszekrényes új Singer

stickelő- és varrógép

Ajánlom továbbá tiszta angol acél karika-
hajós gépeimet; áram a legolcsóbbak
és kedvező havi részletre is adok:
gépeim jószágért hat évi jótál-
lást vállalom.

Géptük és géprészek gyári árban!

Tisztelettel

Szántó József varrógép- és kerékpár keres-
kedő.

Szeged, Széchenyi tér 7.

Fiókraktár: H.-M.-Vásárhelyen, a r. kat.
templ. átellenében.

Egyedül valódi angol
csodabalszam

THIERRY A. gyógyszerész, **PREGRADÁ**-ban.

Es a balszam egy belsőleg, mint
külsőleg használt: 1. még eddig el-
nem ért hatású gyógyszer a tüdő és
mell minden betegségénél, enyhíti a
hurutot, csillapítja a kihányást és a
főző köhögést eltávolítja és gyógyít
idült rájdalmakat; 2. kiválóan hasz-
nál torokgyulladásnál; 3. eltávolít
minden lást; 4. meglepően gyógyítja
a gyomor minden betegségét; 5. meg-
szünteti minden fájdalmat és zyo-
gyítja az arany-erét; 6. a kőnyű-
szekelést elősegíti és a vért tisztítja;
7. kitűnően használ fogfájásoknál,
szájbat megzsúntat; 8. jó szer a
gülfizta ellen; 9. kitűnően használ
külsőleg mint gyógyító szer minden
sebnél; 10. egyáltalán egy belsőleg,
mint külsőleg kétségtelen eredmény-
nyel használható gyógyító szer. Csak
akkor valódi és hamisítatlan a bal-
szam, ha minden üveg egy eszt-
kupakkal (Kapsel) van lezárva, a
melyben cségem: »Thierry A. gyógyszer-
ház Pregradában« helyomva. Minden más balszam,
mely nem az én kupakommal van lezárva és másként
van kiállítva, hamisítvány és utánzat, s káros ha-
tású és durva anyagot, mint »Alco« és ehhez hasonlókat
tartalmaznak. Minden ilyen balszam ne fogadjassék el.
Balszomom hamisított és utánzat a védjegytörvény alapján
törvényesen, szigorúan üldöztetnek. A magas kormány-
1882. B. 6103. sz. a. kelt végzészet, szakértői bizonyítvány
alapján igazolja van, hogy készítményem semminemű til-
tott, vagy az egészségre káros hatást okozó anyagot nem tartal-
maz. Oly helyről, hol balszomomból raktár nincs, tessék
megrendelést közvetlenül hozni: Thierry A. Pregradában,
Rohits-Sauerbrunn mellett intezni Ausztria-Magyarorszá-
g bármely postablomára be nem utvo küldve, 12 kis vagy 6
duplaüveg ára 4 korona. Bécsben vagy Hercegovinába
börmentve, 12 kis vagy 6 duplaüveg ára 5 korona. Megren-
delések csak a pénz előleges beküldése vagy utánvétellel esz-
közöltetnek Thierry Adolf gyógyszerész Pregradá-
ban, Rohits-Sauerbrunn mellett.

THIERRY A. gyógyszerész a
Órangyalhoz Pregradában.

A valódi angol
csodakenőcs
hatása és ereje.

Az angol csodakenőcs, mely a
legjobb eredménnyel használt
szer a szenvedő emberiségnek a leg-
súlyosabb és idült bajokban. A sebek
gyógyítása, agyszintén a rájdalom
enyhítéséhez felülmulhatatlan; — 10-
elkötészet a piros róssa »rossa
ostifolia«-ban létező csodaszere-
anyag, más kitűnően elismert
gyógyanyagok összetételét ké-
pezik.

Az angol csodakenőcs haszná-
lató:

A gyermekágyas nő mellbajánál, tejgyőlemlésnél, mell-
neményedésnél, Orbáuc (Szent-Antal tüze), mindennemű
sérlemek, láb- vagy csontcsontsérülések, sebek, genyedség,
dagadt lábak, sőt csontszu ellen: ütés, szúrás, lő-, vágás
és szúrósebes sebek ellen. Használható minden idegen idegen részek,
u. m. füveg, faszálka, homok, szálak- és tülök eltávolítá-
sára. Mindennemű daganat, kőnyű, pokolvar, ujjaképző-
dés, sőt rákbetegség ellen, szerencsés, kőnyűdaganat, hólyag
és feldörzsölt lábak gyógyítására. Mindennemű égési se-
bek, fagyott testrészek, betegneknel hosszas felvés által
támadt sebek, nyakdaganat, vértörődés, fülzuga és a gyer-
mekeknél előforduló kisbesedések ellen stb. stb.

Az angol csodakenőcs minél régebb, annál kitűnőbb
hatásában!

Igen ajánlatos ezen egyedül álló elővigyázati szer-
ből minden családnál készletben tartani.

Két doboznál kevesebb nem küldet; a széküldés ki-
sárológ az összes előleges beküldése vagy pedig utánvétellel
eszközöltetik. 2 tégely csomagolás, szállítólével és bérmen-
tes megküldéssel 3 korona 40 fillér.

Számos bizonyítvány áll rendelkezésre.

Figyelmeztetek mindenkit hatástalan hamisítványok
megvételé ellen s kérem szigorúan arra ügyelni, hogy
minden tégelyen a fenti védjegy és óránek »Thierry A.
Órangyal gyógyszerész Pregradában« bejelölése kell
lenni és minden tégelynek egy használati utasításba, ugyan-
olyan jeggyel, mint itt látható, kell becsomagolva lenni.

Az egyedül és valódi angol csodakenőcs hamisítói
és utánzó, a védjegytörvény alapján, szigorúan üldöztetnek,
ugyanúgy e hamisítványok ismételtárusítói.

Egyedül közvetlen beszerzési forrás

THIERRY A. Órangyal gyógyszerész
PREGRADÁBAN, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Oly helyről, hol raktár nincs, tessék a megrendelést
közvetlenül, Thierry Adolf Órangyal gyógyszerész Pregradában,
Rohits-Sauerbrunn mellett címezni.
Az ausztria-magyarországi védjegy lajstrom-száma 4524.